

Խաչիկ Դաշտենց

Փուչ ընկույզը

Հայրս մի օր բախտն իր փորձեց
Ընկուզենու շվարում, Պահիր,
որդիս, մի չոր ընկույզ,
Տեսնենք ի՞նչ կա աշխարհքում:
Ես բռնեցի, իսկ նա կոտրեց,
Ընկույզը փուչ դուրս եկավ,
Փռճոկները նետեց մի կողմ
Եվ մտքերի մեջ ընկավ:
Գաղթի ճամփին հայրս մեռավ,
Թաղվեց Մուշի մշուշում,
Նրա բախտը միշտ հիշելիս,
Էն փուչ ընկույզն եմ հիշում:
1945